

Jurisprudentie-bulletin RSJ 2015/3

zie ook www.rsj.nl

Inhoudsopgave jurisprudentiebulletin 2015 -3

<p>Zaaknummer: 14/3515/GA</p> <p>Datum uitspraak: 18 maart 2015</p>	<p>Gvm-maatregel; dbt; tegemoetkoming financieel</p>	<p>Toezichtmaatregelen konden worden opgelegd gelet op tijdsverloop, inhoud GRIP-rapport en korte verblijfsperiode klager in inrichting. Beroep ongegrond. Beroep over degradatie gegrond, nu klager onvoldoende is geïnformeerd, degradatiebesluit niet schriftelijk is vastgelegd en niet is gebleken van belangenafweging. Tegemoetkoming €30,=.</p>	<p>blz. 8</p>
<p>Zaaknummer: 14/4457/GA</p> <p>Datum uitspraak: 11 maart 2015</p>	<p>Ontvankelijkheid materieel; Ontvankelijkheid formeel; Tegemoetkoming financieel Dagprogramma</p>	<p>Beroepschrift tijdig ingediend. Klager in zoverre ontvankelijk in zijn beroep. Na regimeswijziging is artikel 21 Pbw van toepassing. Nuttigen maaltijd op cel geen activiteit en niet in strijd met de wet. Klager eigenlijk niet-ontvankelijk in zijn beklag. Echter, gelet op verbod reformatio in peius handhaaft beroepscommissie tegemoetkoming. Beroep ongegrond.</p>	<p>blz. 10</p>
<p>Zaaknummer: 14/3301/GA</p> <p>Datum uitspraak: 9 maart 2015</p>	<p>Ontvankelijkheid materieel; Bezoek ; Dagprogramma; DBT</p>	<p>Klager niet-ontvankelijk in klacht over algemene regel dat in basisprogramma geen weekendbezoek is toegestaan. Afwijzing verzoek uitzondering te maken op die regel niet onredelijk. Klager niet-ontvankelijk in klacht over dagprogramma in basisprogramma, nu dit voldoet aan norm Pm.</p>	<p>blz. 11</p>

<p>Zaaknummer: 15/0174/GB</p> <p>Datum uitspraak: 30 maart 2015</p>	<p>Plaatsing/ overplaatsing extern gelijk regime gelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay</p>	<p>Klager is een strafrechtelijk gedetineerd vreemdeling. In beginsel is plaatsing in de p.i. Ter Apel aangewezen. In geval van klager echter sprake van bijzondere omstandigheden nu hij zich inmiddels (mogelijk) in de laatste fase van zijn detentie bevindt en de Belgische nationaliteit heeft. Incident met beledigende verzoekbriefjes in locatie Torentijd inmiddels al bijna vijf jaar geleden. Beslissing selectiefunctionaris rust niet op goede gronden. Beroep gegrond en opdracht nieuwe beslissing.</p>	<p>blz. 13</p>
<p>Zaaknummer: 15/0825/GB</p> <p>Datum uitspraak: 23 maart 2015</p>	<p>Plaatsing/ overplaatsing eerste plaatsing gevangenis</p>	<p>Zelfmelder. Klager verzoekt verrekening van eerder te veel ondergane voorarrest met onderhavige gevangenisstraf. Gratieverzoek ingediend. Nu sprake is van substantiële gevangenisstraf opschorting van melddatum met 30 dagen zodat klager argument nader kan onderbouwen en selectiefunctionaris daarop kan reageren. Beroep gegrond.</p>	<p>blz. 14</p>
<p>Zaaknummer: 15/0623/GB</p> <p>Datum uitspraak: 10 maart 2015</p>	<p>Penitentiair programma</p>	<p>Aan p.p. was voorwaarde verbonden dat klager geen contact mocht zoeken met slachtoffer. Door via advocaat de moeder van hun beider dochter te benaderen over omgang dochter, heeft klager de aan het p.p. verbonden voorwaarde niet overtreden. Beslissing tot beëindiging p.p. onredelijk/onbillijk. Beroep gegrond, opdracht nieuwe beslissing.</p>	<p>blz. 16</p>

<p>Zaaknummer: 14/4236/GM</p> <p>Datum uitspraak: 19 maart 2015</p>	<p>Medische verzorging behandeling</p>	<p>Hoewel peesletsel aan pink- en ringvinger niet spoedeisend is, heeft klager hierdoor wel een fors functieverlies. Niet valt in te zien waarop operatie niet eerder door inrichtingsarts kon worden ingepland. Beroep gegrond en tegemoetkoming € 25,=.</p>	<p>blz. 16</p>
<p>Zaaknummer: 15/0066/GM</p> <p>Datum uitspraak: 17 maart 2015</p>	<p>Arbeid en werkzaamheden; Medische verzorging behandeling</p>	<p>Indien aangepast werk wordt voorgeschreven dient inrichtingsarts zich ervan te vergewissen dat dergelijk werk in inrichting ook kan worden verricht. Geen basis in wet- of regelgeving voor ZTA (ziek tijdens arbeid) verklaren van klager. Beroep gegrond, geen tegemoetkoming.</p>	<p>blz. 17</p>
<p>Zaaknummer: 14/4765/GM</p> <p>Datum uitspraak: 17 maart 2015</p>	<p>Medische verzorging toegang tot; Medische verzorging behandeling</p>	<p>Verstrekkingenpakket voorziet niet in uitgebreide orthodontische behandelingen, maar klager had in ieder geval in gelegenheid gesteld moeten worden geprefereerde behandeling op eigen kosten te ondergaan. Ook niet bezien wat in inrichting wel evt. aan beugel gedaan had kunnen worden. Beroep gegrond, geen tegemoetkoming.</p>	<p>blz. 18</p>
<p>Zaaknummer: 14/4393/TA</p> <p>Datum uitspraak: 10 maart 2015</p>	<p>Arbeidsloon</p>	<p>Beloningsregeling inrichting is w.b. bij 'ongeschiktheid' te betalen vergoeding in strijd met hogere regelgeving die niet noodzaakt tot een op de individuele verpleegde afgestemde vaststelling van aantal uren dat deze 'geschikt' of 'ongeschikt' zou zijn. Het is aan de wetgever de regelgeving aan te passen en niet aan inrichting of beroepscommissie om werking daarvan te beperken. Beroep hoofd inrichting ongegrond.</p>	<p>blz. 19</p>

<p>Zaaknummer: 14/4235/TA, 14/4369/TA en 14/4371/TA</p> <p>Datum uitspraak: 9 maart 2015</p>	<p>Ontvankelijkheid formeel; Ontvankelijkheid materieel</p>	<p>Op beklagformulieren is onvoldoende concreet vermeld waartegen beklag is gericht en volstaan met trefwoorden. Beroepscommissie is ambtshalve bekend dat klager grote hoeveelheid vrijwel identieke niet gespecificeerde klachten heeft ingediend, gaat onderscheid maken tussen grieven, die niet in behandeling zullen worden genomen, en klachten. Beroep ongegrond, aanvulling/wijziging gronden.</p>	<p>blz. 21</p>
<p>Zaaknummer: 15/0808/STA</p> <p>Datum uitspraak: 18 maart 2015</p>	<p>Dwangmedicatie</p>	<p>Geen toepassing deel b-dwangbehandeling waar verzoek op ziet. Verzoekster niet-ontvankelijk. Ten overvloede: hoewel in wet niets is opgenomen over duur van (onderdeel van b-dwangbehandeling) en/of de noodzaak van een nieuwe schriftelijke beslissing tot voortzetting daarvan, is het - naar het voorlopig oordeel van de voorzitter - in het kader van de rechtspositie van verpleegden wenselijk dat daadwerkelijk kan worden opgekomen tegen het voortduren van een (onderdeel van een) b-dwangbehandeling.</p>	<p>blz. 22</p>
<p>Zaaknummer: 15/0852/SJA</p> <p>Datum uitspraak: 20 maart 2015</p>	<p>Verlof planmatig</p>	<p>Opschorting verlof tot nader order i.v.m. onderzoek waarmee in verzoekers belang voort wordt gemaakt. Nu onderzoek niet lang meer hoeft te duren en binnen 2 weken afgerond zal kunnen zijn, wordt verzoek toegewezen niet onmiddellijk, maar m.i.v. 27 maart tot behandeling beklag.</p>	<p>blz. 24</p>

<p>Zaaknummer: 14/4578/JZ</p> <p>Datum uitspraak: 3 maart 2015</p>	<p>Behandelplan; Ordemaatregel procedureel; Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Hulpverleningsplan ontbreekt. Behandelovereenkomst heeft algemeen, geen individueel karakter. Maatregelen niet rechtmatig opgelegd, niet opgenomen in hulpverleningsplan en geen overbrugging van tijdelijke noodsituatie. Beroep gegrond, klachten gegrond, tegemoetkoming € 40,=.</p>	<p>blz. 25</p>
<p>Zaaknummer: 15/0669/SJZ</p> <p>Datum uitspraak: 9 maart 2015</p>	<p>Trefwoorden: Bezoek; Telefoon; Schorsing procedureel</p>	<p>Beperkingen in contact met vriend zijn opgenomen in een formulier dat voorshands niet kan worden aangemerkt als hulpverleningsplan als bedoeld in Jeugdwet, noch is gebleken dat sprake zou zijn van tijdelijke noodsituatie die beperking van contact rechtvaardigt. Wijst schorsingsverzoek toe.</p>	<p>blz. 26</p>

Zaaknummer:

14/3515/GA

Datum uitspraak:

18 maart 2015

Beroepscommissie:

Wit, mr. J.A.M. de
Boelens, drs. R.K.
Schagen, J.
Groeneveld, mr. F.A. (secr.)

Beklagcommissie:

alleensprekende beklagrechtter bij de p.i.
Almere

Trefwoorden:

Gvm-maatregel; dbt; tegemoetkoming
financieel

Artikelen:

Circulaire beleid gedetineerden met een
vlucht-/maatschappelijk risico; Pbw art. 56

Samenvatting:

Toezichtmaatregelen konden worden
opgelegd gelet op tijdsverloop, inhoud GRIP-
rapport en korte verblijfsperiode klager in
inrichting. Beroep ongegrond. Beroep over
degradatie gegrond, nu klager onvoldoende
is geïnformeerd, degradatiebesluit niet
schriftelijk is vastgelegd en niet is gebleken
van belangenafweging. Tegemoetkoming €
30,=.

Rechtsoverwegingen:

Ten aanzien van het beklag als vermeld
onder a. overweegt de beroepscommissie
het volgende. De beroepscommissie stelt
voorop dat in deze uitspraak slechts een
oordeel wordt gegeven over de oplegging
van de toezichtmaatregelen en de
voortdoring daarvan gedurende één maand.

Immers, de directeur beslist maandelijks
over de noodzaak van voortdoring van de
toezichtmaatregelen. Tegen de maandelijke
beslissingen om de toezichtmaatregelen te
laten voortduren kan klager beklag bij de
beklagcommissie indienen.

De directeur kan, indien dit noodzakelijk
is in verband met de handhaving van de
orde en veiligheid dan wel de ongestoorde
tenuitvoerlegging van de vrijheidsbeneming,
aan een gedetineerde die is geplaatst op
de GVM-lijst toezichtmaatregelen opleggen.
Alvorens hier toe te beslissen dient de
directeur een belangenafweging omtrent de
noodzaak van die toezichtmaatregelen te
maken.

In het rapport van het Gedetineerden
Recherche Informatie Punt (GRIP) van 26
juni 2014 staat dat het TCI de navolgende
informatie heeft ontvangen. "[Klager]
uit duidelijke bedreigingen naar één of
meer PI medewerkers binnen de PI in
Nieuwegein. Niet uitgesloten is dat hij
(een) PI medewerker(s) door derden in
hun privé omgeving laat 'lastig vallen' door
gewelddadige jongens." Naar aanleiding
van deze melding is klager op 27 juni 2014
overgeplaatst naar de p.i. Almere en is hij
(met het profiel 'hoog' en op grond van de
indicatie 'voortgezet crimineel handelen
in detentie') op de GVM-lijst geplaatst. Bij
beslissing van 10 juli 2014 zijn aan klager de
bestreden toezichtmaatregelen opgelegd.

De directeur kon naar het oordeel van
de beroepscommissie in redelijkheid tot
oplegging van de toezichtmaatregelen
beslissen, gelet op het geringe tijdsverloop
tussen het moment van opstellen van het
GRIP-rapport en het moment van beslissen
door de directeur en mede gezien de inhoud
van de in het rapport weergegeven melding

– en dan met name het gedeelte over het mogelijk laten lastig vallen van personeel buiten de inrichting. De beroepscommissie neemt tevens in aanmerking het feit dat klager ten tijde van de bestreden beslissing pas korte tijd in de p.i. Almere verbleef, waardoor nog een onvoldoende beeld van zijn gedrag bestond.

De opgelegde maatregelen hebben met name tot doel het monitoren van klagers contacten en passen, qua aard, bij het doel waarvoor ze zijn opgelegd. Gelet op het vorenstaande kan de bestreden beslissing niet als onredelijk of onbillijk worden aangemerkt. De beroepscommissie zal het beroep ongegrond verklaren en de uitspraak van de beklagrechtster met wijziging van de gronden bevestigen.

Ten aanzien van het beklag als vermeld onder b. overweegt de beroepscommissie het volgende. De beroepscommissie neemt als vaststaand aan dat klager in de p.i. Nieuwegein tot aan het moment van zijn overplaatsing op 27 juni 2014 heeft verbleven in het plusprogramma. Uit klagers schriftelijke toelichting van 25 juli 2014, waarvan de inhoud niet door de directeur is weersproken, blijkt dat in de p.i. Almere in de periode van 27 juni 2014 tot 9 juli 2014 onduidelijk was of klager in het basis- of plusprogramma diende te verblijven, dat hij in die periode de ene keer meedeed met het basisprogramma en de andere keer met het plusprogramma en dat op 9 juli 2014 definitief is besloten tot plaatsing in het basisprogramma. Gelet hierop acht de beroepscommissie aannemelijk dat de directeur – anders dan is voorgeschreven in artikel 56 van de Pbw – klager onvoldoende heeft geïnformeerd over zijn rechten en plichten. Daarnaast oordeelt de beroepscommissie dat de beslissing van 9 juli 2014 tot plaatsing

van klager in het basisprogramma in feite een degradatie inhield, nu klager in de p.i. Nieuwegein tot aan zijn overplaatsing (en ook gedurende een aantal dagen in de p.i. Almere) in het plusprogramma heeft verbleven. Een dergelijke beslissing dient, vanwege de ingrijpende gevolgen hiervan voor de gedetineerde maar ook vanwege de toetsbaarheid door de beklag- en beroepscommissie achteraf, naar het oordeel van de beroepscommissie schriftelijk te worden vastgelegd. Niet gebleken is dat dit is gebeurd, nu een afschrift van deze beslissing niet is overgelegd. Voorts heeft de directeur geen verslaglegging van het besluitvormingsproces (zoals een verslag van het MDO) overgelegd. Daardoor is voor de beroepscommissie niet toetsbaar of een (en zo ja welke) belangenafweging – waarbij het negatieve gedrag van klager en zijn structurele, positieve gedrag tegen elkaar zijn afgewogen – aan de bestreden beslissing ten grondslag heeft gelegen. Evenmin is gebleken of klagers gedrag, op basis waarvan hij is teruggeplaatst, door de directeur is aangemerkt als ‘oranje gedrag’ of als ‘rood gedrag’.

Ter zitting heeft de directeur verklaard dat klager naar aanleiding van het GRIP-rapport is gedegradeerd. De directeur heeft evenwel geen informatie (zoals rapportage uit de p.i. Nieuwegein) overgelegd waaruit blijkt dat klager daadwerkelijk personeel in de p.i. Nieuwegein heeft bedreigd. Voorts staat niet vast – er was slechts sprake van een vermoeden – dat klager personeel in privé-omgeving heeft laten lastig vallen. De beroepscommissie acht begrijpelijk dat de directeur dit vermoeden nader heeft willen onderzoeken en dat hij daartoe toezichtmaatregelen heeft opgelegd, maar is van oordeel dat dit enkele vermoeden een degradatie niet kan rechtvaardigen. Aldus is onvoldoende aannemelijk gemaakt dat

klager niet genoeg verantwoordelijkheid neemt voor zijn re-integratie.

Gelet op al hetgeen hiervoor is overwogen zal de beroepscommissie het beroep gegrond verklaren, de uitspraak van de beklagrechtter vernietigen en het beklag alsnog gegrond verklaren. Nu de rechtsgevolgen van de bestreden beslissing niet meer ongedaan gemaakt kunnen worden, acht de beroepscommissie termen aanwezig voor het toekennen van een tegemoetkoming. Nu uiterlijk zes weken na degradatie wordt gezien of een gedetineerde weer kan promoveren en nu tegen het niet promoveren na zes weken beklag kan worden ingesteld, zal de beroepscommissie aan klager een tegemoetkoming toekennen van € 30,= (zes weken x € 5,=).

Zaaknummer:

14/4457/GA

Datum uitspraak:

11 maart 2015

Beroepscommissie:

Wit, mr. J.A.M. de
Bas, mr. C.M. van der
Rutten, mr. M.A.G.
Kokee, R. mr. (secr.)

Beklagcommissie:

alleensprekende beklagrechtter bij de locatie
Norgerhaven te Veenhuizen

Trefwoorden:

Ontvankelijkheid materieel; Ontvankelijkheid
formeel; Tegemoetkoming financieel
Dagprogramma

Artikelen:

Pbw art. 69 lid 1; Pbw art. 60; Pbw art. 21

Samenvatting:

Beroepschrift tijdig ingediend. Klager in zoverre ontvankelijk in zijn beroep. Na regimeswijziging is artikel 21 Pbw van toepassing. Nuttigen maaltijd op cel geen activiteit en niet in strijd met de wet. Klager eigenlijk niet-ontvankelijk in zijn beklag. Echter, gelet op verbod reformatio in peius handhaaft beroepscommissie tegemoetkoming. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Op grond van artikel 69, eerste lid, van de Pbw dient het met redenen omklede beroepschrift uiterlijk op de zevende dag na die van de ontvangst van de uitspraak onderscheidenlijk na die van de mondelinge mededeling van de uitspraak te worden ingediend. De uitspraak van de beklagrechtter is blijkens een aantekening op de beslissing op 20 november 2014 verzonden. Klager stelt onbestreden de uitspraak op 27 november 2014 te hebben ontvangen. Het beroepschrift is gedateerd op 29 november 2014 en op 4 december 2014 op het secretariaat van de Raad ontvangen. Gelet hierop kan klager worden ontvangen in zijn beroep.

De beroepscommissie stelt vast dat klager in de periode van 1 maart tot 1 november 2014 dagelijks tussen 12.00 en 12.30 uur werd ingesloten op zijn cel voor het nuttigen van de lunch. Bij besluit van 17 maart 2014 met kenmerk 496697 is met terugwerkende kracht tot 1 maart 2014 de locatie Norgerhaven aangewezen als een inrichting met beperkte gemeenschap. De locatie Norgerhaven kent sindsdien geen regime van algehele gemeenschap meer. Op grond van artikel 21 van de Pbw worden in een regime van beperkte gemeenschap gedetineerden in de gelegenheid gesteld

gemeenschappelijk aan activiteiten deel te nemen. Overigens houden zij zich in de voor hen persoonlijk dan wel voor de gemeenschappelijke onderbrenging van gedetineerden bestemde verblijfsruimte op. Het nuttigen van de maaltijd is naar het oordeel van de beroepscommissie geen activiteit als bedoeld in hoofdstuk VIII van de Pbw; over de maaltijden is enkel in artikel 44 van de Pbw een zorgplicht voor de directeur opgenomen om aan de gedetineerde voeding te verstrekken. Het nuttigen van de maaltijd op cel is derhalve in een regime van beperkte gemeenschap niet in strijd met de wet. Daarmee is het beklag van klager gericht tegen een algemene voor alle in de inrichting verblijvende gedetineerden geldende regel waartegen op grond van artikel 60, eerste lid, van de Pbw geen beklag openstaat.

De beroepscommissie merkt volledigheidshalve op dat deze situatie verschilt van de situatie van vóór de invoering van het beleidskader Dagprogramma, beveiliging en toezicht op maat (DBT) per 1 maart 2014, toen in veel inrichtingen nog een regime van algehele gemeenschap aanwezig was. Het toetsingskader in beklag en beroep vormde toen artikel 20 van Pbw en betrof de vraag of de gebouwelijke situatie er aan in de weg stond gedetineerden gezamenlijk de maaltijden te laten nuttigen.

De beroepscommissie stelt vast dat de directeur geen beroep heeft ingesteld tegen de uitspraak van de beklagrechter. Indien de beroepscommissie klager alsnog niet-ontvankelijk in zijn beklag zou verklaren, zou zij daarmee niet alleen de grondslag van het beroep verlaten, dat immers alleen is gericht tegen de hoogte van de tegemoetkoming, maar tevens klager in een slechtere positie brengen dan als hij

geen beroep zou hebben ingesteld (verbod reformatio in peius). De beroepscommissie zal de door de beklagrechter toegekende tegemoetkoming derhalve in stand laten en het beroep ongegrond verklaren.

Zaaknummer:

14/3301/GA

Datum uitspraak:

9 maart 2015

Beroepscommissie:

Wit, mr. J.A.M. de
Boelens, drs. R.K.
Schagen, J.
Groeneveld, mr. F.A. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij de p.i. Lelystad

Trefwoorden:

Ontvankelijkheid materieel; Bezoek ;
Dagprogramma; DBT

Artikelen:

Pbw art. 60; Pm art. 3

Samenvatting:

Klager niet-ontvankelijk in klacht over algemene regel dat in basisprogramma geen weekendbezoek is toegestaan. Afwijzing verzoek uitzondering te maken op die regel niet onredelijk. Klager niet-ontvankelijk in klacht over dagprogramma in basisprogramma, nu dit voldoet aan norm Pm.

Rechtsoverwegingen:

Ten aanzien van het beklag als vermeld onder a. overweegt de beroepscommissie

het volgende. Met de beklagcommissie is de beroepscommissie van oordeel dat de algemene regel die inhoudt dat gedetineerden in het basisprogramma geen bezoek in het weekend mogen ontvangen – mede gelet op het feit dat in uitzonderlijke omstandigheden een uitzondering kan worden gemaakt op die regel – niet in strijd is met wet- of regelgeving van hogere orde. Hetgeen in beroep is aangevoerd kan derhalve niet tot een andere beslissing leiden dan die van de beklagcommissie. Het beroep zal ongegrond worden verklaard en de uitspraak van de beklagcommissie zal worden bevestigd.

Ten aanzien van het beklag als vermeld onder b. overweegt de beroepscommissie dat hetgeen in beroep is aangevoerd niet tot een andere beslissing kan leiden dan die van de beklagcommissie. In aanvulling op die beslissing overweegt de beroepscommissie het volgende. Ter zitting heeft de directeur meegedeeld dat in uitzonderlijke omstandigheden een individuele uitzondering kan worden gemaakt op de regel dat gedetineerden in het basisprogramma geen 'weekendbezoek' mogen ontvangen. De omstandigheid dat klager gedurende drie maanden geen bezoek heeft ontvangen, omdat zijn bezoekers niet doordeweeks op bezoek kunnen komen, is – nog daargelaten dat geen onderbouwende stukken (zoals verklaringen van klagers bezoekers) zijn overgelegd, waaruit blijkt dat en waarom het voor klagers bezoekers in het geheel onmogelijk is doordeweeks op bezoek te komen – naar het oordeel van de beroepscommissie niet een zodanig uitzonderlijke omstandigheid dat de directeur op grond daarvan voor klager een uitzondering had moeten maken op bovenvermelde algemene regel. De afwijzing van klagers verzoek door de

directeur kan derhalve niet als onredelijk of onbillijk worden aangemerkt. Het beroep zal ongegrond worden verklaard en de uitspraak van de beklagcommissie zal met aanvulling van de gronden worden bevestigd.

Ten aanzien van het beklag als vermeld onder c. overweegt de beroepscommissie het volgende. Klagers klacht heeft betrekking op het dagprogramma dat hem in het basisprogramma is aangeboden. Deze klacht ziet naar het oordeel van de beroepscommissie op een algemene voor alle in het basisprogramma verblijvende gedetineerden geldende regel. Tegen een algemene regel staat in beginsel geen beklag open, tenzij die regel in strijd is met hogere wet- of regelgeving. Derhalve dient de beroepscommissie na te gaan of sprake is van strijd met wet- of regelgeving van hogere orde.

Bij uitspraak van 24 november 2014 (14/3363/GA en 14/3392/GA) heeft de beroepscommissie overwogen dat het de Staatssecretaris vrij stond "de inrichtingen die voor invoering van het programma DBT waren aangewezen als inrichting met een regime van algehele gemeenschap, aan te wijzen als inrichting met een regime van beperkte gemeenschap." De p.i. Lelystad is bij bestemmingsaanwijzing van 3 april 2014 aangewezen als een inrichting met een regime van beperkte gemeenschap. Ingevolge artikel 3, derde lid, van de Penitentiaire maatregel (Pm) wordt aan gedetineerden die verblijven in een regime van beperkte gemeenschap tussen de 18 uren en 63 uren per week aan activiteiten en bezoek geboden. De beroepscommissie wijst erop dat in de Pm voor wat betreft het regime van beperkte gemeenschap enkel eisen zijn gesteld ten aanzien van de duur van het activiteitenprogramma en –

anders dan voor wat betreft het regime van gehele gemeenschap – niet ten aanzien van de duur van het dagprogramma. In een regime van beperkte gemeenschap valt het activiteitenprogramma veelal samen met het dagprogramma.

Ter zitting heeft de directeur meegedeeld dat aan gedetineerden die verblijven in het basisprogramma een activiteitenprogramma wordt aangeboden van 41,5 uren per week. Daarmee voldoet het activiteitenprogramma in het basisprogramma ruimschoots aan de in artikel 3, derde lid, van de Pm neergelegde norm. Hierbij komt nog dat gedetineerden in het basisprogramma, zo blijkt uit het verweerschrift van de directeur van 27 augustus 2014, vaak worden uitgesloten tussen de activiteiten door en op momenten waarop ze geen activiteiten hebben. Gezien het vorenstaande oordeelt de beroepscommissie dat het aan klager aangeboden dagprogramma niet in strijd is met hogere wet- of regelgeving. Om die reden is klager niet-ontvankelijk in zijn beklag. De beroepscommissie zal het beroep derhalve ongegrond verklaren en de uitspraak van de beklagcommissie met wijziging van de gronden bevestigen.

Zaaknummer:

15/0174/GB

Datum uitspraak:

30 maart 2015

Beroepscommissie:

Pol, mr. U. van de

Bol, mr. A.T.

Stolwerk, mr. M.J.

Koster, mr. M.L. (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing extern gelijk regime
gelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay

Artikelen:

Regeling selectie plaatsing en overplaatsing van gedetineerden art. 20b; Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting art. 40a; EVRM art. 8

Samenvatting:

Klager is een strafrechtelijk gedetineerd vreemdeling. In beginsel is plaatsing in de p.i. Ter Apel aangewezen. In geval van klager echter sprake van bijzondere omstandigheden nu hij zich inmiddels (mogelijk) in de laatste fase van zijn detentie bevindt en de Belgische nationaliteit heeft. Incident met beledigende verzoekbriefjes in locatie Torentijd inmiddels al bijna vijf jaar geleden. Beslissing selectiefunctionaris rust niet op goede gronden. Beroep gegrond en opdracht nieuwe beslissing.

Rechtsoverwegingen:

4.1. Op grond van het eerste lid van artikel 20b Rspog worden in de inrichtingen of afdelingen voor strafrechtelijk gedetineerde vreemdelingen geplaatst die geen rechtmatig verblijf hebben in Nederland in de zin van artikel 8 van de Vreemdelingenwet 2000 en ten aanzien van wie voorlopige hechtenis ingevolge een bevel van gevangenneming of gevangenhouding, een vrijheidsstraf of een maatregel tot plaatsing in een inrichting voor stelselmatige daders ten uitvoer wordt gelegd. Op grond van het tweede lid van dat artikel worden de inrichtingen of afdelingen voor strafrechtelijk gedetineerde vreemdelingen onderscheiden in
a. inrichtingen of afdelingen voor gedetineerden met een strafrestance van ten minste vier maanden en

b. inrichtingen of afdelingen voor gedetineerden met een strafrestant van minder dan vier maanden.

4.2. De p.i. Ter Apel is, onder meer, een inrichting voor strafrechtelijk gedetineerde vreemdelingen, als bedoeld in artikel 20b, tweede lid, onder a Rspog, met een regime van beperkte gemeenschap en een normaal beveiligingsniveau.

4.3. Vast staat dat klager, die de Belgische nationaliteit heeft, behoort tot de categorie strafrechtelijk gedetineerde vreemdelingen die na de tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraf geen rechtmatig verblijf meer hebben in Nederland. Klager is onherroepelijk veroordeeld tot een gevangenisstraf van zestien jaar wegens, onder meer, moord. De einddatum van zijn detentie is thans gesteld op 9 februari 2022. Klager komt derhalve in beginsel in aanmerking voor plaatsing in de p.i. Ter Apel.

4.4. Zoals de beroepscommissie eerder heeft overwogen kan slechts bij de aanwezigheid van bijzondere omstandigheden een uitzondering op voornoemd beleid worden gemaakt. De beroepscommissie heeft in haar eerdere uitspraken naar aanleiding van afwijzende beslissingen op verzoeken van klager tot overplaatsing geoordeeld dat daarvan destijds geen sprake was. De vraag is aan de orde of hiervan thans wel sprake is.

4.5. De selectiefunctionaris stelt dat klager vanaf 22 augustus 2016 voor strafonderbreking op grond van artikel 40 Rtvj in aanmerking komt. Het voorgaande houdt in dat aan klager vanaf dat moment eventueel strafonderbreking voor onbepaalde tijd zou kunnen worden verleend, onder

de voorwaarde dat hij niet terugkeert naar Nederland. Gelet hierop is bestaat de mogelijkheid dat klager vanaf 22 augustus 2016 in vrijheid wordt gesteld en hij zich thans (mogelijk) in de laatste fase van zijn detentie bevindt. Detentiefasering is echter, nu vaststaat dat klager na het ondergaan van de gevangenisstraf geen rechtmatig verblijf in Nederland heeft, niet aan de orde. Vast staat dat klager in de p.i. Ter Apel verstoken is van bezoek. Onweersproken is dat hij in de locatie Torentijd te Middelburg wel maandelijks bezoek ontving van zijn Belgische familieleden. Nu klager zich thans naar verwachting in de laatste fase van zijn detentie bevindt, is zijn belang bij plaatsing in de buurt van zijn familie / sociale netwerk naar het oordeel van de beroepscommissie zwaarder gaan wegen. Voor zover plaatsing van klager in de p.i. Ter Apel noodzakelijk zou zijn in verband met zijn voorbereiding op de terugkeer naar zijn land van herkomst, overweegt de beroepscommissie dat in het geval van klager, die immers zal terugkeren naar België, niet valt in te zien waarom plaatsing in de p.i. Ter Apel in dat opzicht noodzakelijk is. De beroepscommissie is dan ook van oordeel dat sprake is van bijzondere omstandigheden. Ook stelt de beroepscommissie vast dat sinds het incident met de beledigende verzoekbriefjes inmiddels (bijna) vijf jaar is verstreken, zodat de enkele stelling dat terugkeer van klager naar de locatie Torentijd onwenselijk is, thans onvoldoende is om aan overplaatsing van klager naar de locatie Torentijd in de weg te staan.

Zaaknummer:
15/0825/GB

Datum uitspraak:
23 maart 2015

Beroepscommissie:

Pol, mr. U. van de
Bol, mr. A.T.
Stolwerk, mr. M.J.
Koster, mr. M.L. (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing eerste plaatsing
gevangenis

Artikelen:

Pbw art. 17

Samenvatting:

Zelfmelder. Klager verzoekt verrekening van eerder te veel ondergane voorarrest met onderhavige gevangenisstraf. Gratieverzoek ingediend. Nu sprake is van substantiële gevangenisstraf opschorting van melddatum met 30 dagen zodat klager argument nader kan onderbouwen en selectiefunctionaris daarop kan reageren. Beroep gegrond.

Rechtsoverwegingen:

De gevangenis van de locatie Hoogvliet is een gevangenis voor mannen met een regime van beperkte gemeenschap en een normaal beveiligingsniveau.

4.2. De beroepscommissie stelt vast dat klager bij brief van 16 februari 2015 is opgeroepen zich op 24 maart 2015 te melden. Op 20 februari 2015 heeft klager een gratieverzoek ingediend. Dit gratieverzoek gaat volgens klager over het verrekenen van de onderhavige gevangenisstraf met een andere strafzaak waarin klager grotendeels vrijspraak heeft gehad (arrest van het Hof te Den Haag d.d. 21 november 2014 rolnummer 22.003650-13). Klager heeft 417 dagen te veel in voorarrest gezeten en die dagen komen niet in aanmerking voor schadevergoeding.

De selectiefunctionaris heeft op dit standpunt van klager niet uitdrukkelijk gereageerd. De beroepscommissie is van oordeel dat sprake is van een substantiële gevangenisstraf en bepaalt derhalve dat de aanvang van de tenuitvoerlegging van de onderhavige gevangenisstraf met 30 dagen wordt opgeschort teneinde klager in de gelegenheid te stellen het gestelde omtrent de verrekening van te veel ondergane voorarrest nader te onderbouwen en de selectiefunctionaris om hierop te reageren. Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard en de beslissing van de selectiefunctionaris zal worden vernietigd.

4.3 In reactie op klagers suggestie dat het opschorten van de executie door het OM ook tot een van de mogelijkheden behoort, overweegt de beroepscommissie ten overvloede nog als volgt. De Hoge Raad heeft bij uitspraak van 27 februari 2015 (ECLI:NL:HR:2015:500, zaaknummer 14/01730) bepaalt dat er geen wettelijke voorziening is om 'te veel' in voorarrest gezeten dagen te verdisconteren met een straf ter zake van een ander feit. De omstandigheid dat de wet voor een geval als het onderhavige niet voorziet in aftrek (verdiscontering) van voorarrest bij de tenuitvoerlegging van de veroordeling ter zake van een ander feit dan dat waarvan de verdenking tot het voorarrest heeft geleid, kan niet worden aangemerkt als een bijzondere omstandigheid op grond waarvan het Openbaar Ministerie de tenuitvoerlegging met toepassing van de Aanwijzing executie kan stopzetten.

Zaaknummer:

15/0623/GB

Datum uitspraak:

10 maart 2015

Beroepscommissie:

Pol, mr. U. van de
Boone, mr. M.
Stolwerk, mr. M.J.
Koster, mr. M.L. (secr.)

Trefwoorden:

Penitentiair programma

Artikelen:

Pbw art. 4; Pm art. 7 en 9

Samenvatting:

Aan p.p. was voorwaarde verbonden dat klager geen contact mocht zoeken met slachtoffer. Door via advocaat de moeder van hun beider dochter te benaderen over omgang dochter, heeft klager de aan het p.p. verbonden voorwaarde niet overtreden. Beslissing tot beëindiging p.p. onredelijk/onbillijk. Beroep gegrond, opdracht nieuwe beslissing.

Rechtsoverwegingen:

4.1. Klager heeft verzocht zijn beroep mondeling toe te lichten. De beroepscommissie wijst dit verzoek af, nu enige onderbouwing daarvoor ontbreekt. De beroepscommissie acht zich voldoende ingelicht om op het beroep te beslissen.

4.2. In artikel 4 van de Pbw en de artikelen 7 en 9 van de Penitentiare maatregel (Pm) zijn de voorwaarden opgenomen waaraan het penitentiair programma en de gedetineerde moeten voldoen.

4.3. Klager is bij beslissing van 29 december 2014 geselecteerd voor deelname aan een p.p. Een van de aan het p.p. verbonden voorwaarden luidt: "Het is u verboden om tijdens uw deelname aan het programma contact te zoeken met het slachtoffer van het door u gepleegde delict." Klager heeft via zijn advocaat contact gezocht met het slachtoffer. Het contact betreft de wens van klager om omgang te kunnen hebben met zijn zeven jaar oude dochtertje. Naar het oordeel van de beroepscommissie heeft klager door via zijn advocaat de moeder van hun beider kind te benaderen de aan het p.p. verbonden voorwaarde niet overtreden. De vraag of klager zijn wens omgang te kunnen hebben met zijn dochtertje met zijn begeleiders heeft besproken, is dan ook niet relevant. Nu niet gebleken is dat klager een aan het p.p. verbonden voorwaarde heeft overtreden, is de beroepscommissie van oordeel dat de beslissing tot beëindiging van klagers deelname aan het p.p. als onredelijk en onbillijk dient te worden aangemerkt. De beroepscommissie zal het beroep gegrond verklaren, de bestreden beslissing vernietigen en de selectiefunctionaris opdragen binnen een termijn van twee weken een nieuwe beslissing te nemen. De beroepscommissie zal in een afzonderlijke beslissing bepalen of enige tegemoetkoming aan klager geboden is.

Zaaknummer:

14/4236/GM

Datum uitspraak:

19 maart 2015

Beroepscommissie:

Pauw Gerlings-Döhrn, mr. S.B. de
Boer, J.G.J. de

Ruissen, C.J.
Koster, mr. M.L. (secr.)

Trefwoorden:

Medische verzorging behandeling

Artikelen:

Pm art. 28

Samenvatting:

Hoewel peesletsel aan pink- en ringvinger niet spoedeisend is, heeft klager hierdoor wel een fors functieverlies. Niet valt in te zien waarop operatie niet eerder door inrichtingsarts kon worden ingepland. Beroep gegrond en tegemoetkoming € 25,=.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie stelt vast dat klager als gevolg van het peesletsel aan de pink en ringvinger van zijn rechterhand een redelijk fors functieverlies heeft. Hoewel het niet spoedeisend is, heeft klager wel een handicap.

De beroepscommissie leidt uit het verhandelde ter zitting en de stukken af dat klager in mei 2013 op de wachtlijst van het Scheper ziekenhuis heeft gestaan. Op 25 september 2013 is hij in de p.i. Vught geplaatst en op 2 oktober 2013 is hij verwezen naar de plastisch chirurg van het Jeroen Boschziekenhuis. Hoewel klager van 20 november 2013 tot 2 januari 2014 in het Pieter Baan Centrum verbleef, valt niet in te zien waarom niet reeds op dat moment de operatie alvast kon worden ingepland, nu duidelijk was dat klager maximaal een aantal weken in het Pieter Baan Centrum zou verblijven. Niet valt in te zien waarom zo lang is gewacht met het inplannen van de operatie. Wat er verder ook zij van het (eventuele) trage handelen van de medische dienst in de overige inrichtingen waar klager

heeft verbleven, de beroepscommissie stelt vast dat de medische dienst in de p.i. Vught in ieder geval onvoldoende voortvarend heeft gehandeld met betrekking tot het inplannen van de operatie.

De beroepscommissie is het voorgaande, in samenhang en onderling verband bezien, van oordeel dat het handelen van de inrichtingsarts dient te worden aangemerkt als in strijd met de in artikel 28 Pm neergelegde norm. Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard. Zij bepaalt dat aan klager een tegemoetkoming van € 25,= toekomt.

Zaaknummer:

15/0066/GM

Datum uitspraak:

17 maart 2015

Beroepscommissie:

Pauw Gerlings-Döhrn, mr. S.B. de Boer, J.G.J. de Ruissen, C.J. Koster, mr. M.L. (secr.)

Trefwoorden:

Arbeid en werkzaamheden; Medische verzorging behandeling

Artikelen:

Pm art. 28

Samenvatting:

Indien aangepast werk wordt voorgeschreven dient inrichtingsarts zich ervan te vergewissen dat dergelijk werk in inrichting ook kan worden verricht. Geen basis in wet- of regelgeving voor ZTA (ziek tijdens arbeid) verklaren van klager. Beroep gegrond, geen tegemoetkoming.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie stelt voorop dat arbeid in een penitentiaire inrichting niet hetzelfde karakter of dezelfde functie heeft als arbeid buiten de inrichting. In detentie wordt arbeid aangeboden om de gedetineerde een zinvolle dagbesteding te bieden.

Op basis van de stukken stelt de beroepscommissie vast dat klager lichamelijke beperkingen heeft, waarbij bij het aanbieden van arbeid door de inrichting rekening dient te worden gehouden. Uit het medisch dossier volgt dat de inrichtingsarts klager geschikt heeft geacht om te werken. Klager kan afwisselend werk verrichten waarbij zijn lichaamshouding kan afwisselen. Gebleken is echter dat dergelijk werk (op dat moment) in de inrichting niet kon worden aangeboden. Klager is daarom 'ZTA' verklaard. De beroepscommissie is van oordeel dat in het geval aangepast werk wordt voorgeschreven, de inrichtingsarts zich er tevens van dient te vergewissen dat in de inrichting de mogelijkheid bestaat om dergelijk aangepast werk te verrichten. Niet gebleken is dat de inrichtingsarts dit heeft nagegaan. Hoewel de beroepscommissie begrip heeft voor de inspanning van de inrichtingsarts om een voor klager zo gunstig mogelijke oplossing te vinden door hem ZTA te verklaren, stelt zij vast dat hiervoor geen basis bestaat in wet- of regelgeving. De beroepscommissie is, het voorgaande in samenhang en onderling verband bezien, van oordeel dat het handelen van de inrichtingsarts dan ook dient te worden aangemerkt als in strijd met de in artikel 28 Pm neergelegde norm. Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard. Zij acht geen termen aanwezig voor toekenning van een tegemoetkoming aan klager.

Zaaknummer:

14/4765/GM

Datum uitspraak:

17 maart 2015

Beroepscommissie:

Pauw Gerlings-Döhrn, mr. S.B. de Boer, J.G.J. de Kroeze, dr. H.J.P. Koster, mr. M.L. (secr.)

Trefwoorden:

Medische verzorging toegang tot; Medische verzorging behandeling

Artikelen:

Pm art. 28

Samenvatting:

Verstrekkingenpakket voorziet niet in uitgebreide orthodontische behandelingen, maar klager had in ieder geval in gelegenheid gesteld moeten worden geprefereerde behandeling op eigen kosten te ondergaan. Ook niet bezien wat in inrichting wel evt. aan beugel gedaan had kunnen worden. Beroep gegrond, geen tegemoetkoming.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie stelt op basis van de stukken en het verhandelde ter zitting vast dat de tandheelkundig adviseur bij het ministerie van Veiligheid en Justitie op 24 mei 2013 een machtiging heeft verleend voor een bezoek aan de orthodontist die dan de nog aanwezige actieve voorzieningen zou kunnen verwijderen en deze zou kunnen vervangen door "retentieapparatuur". Klager heeft aangegeven dit niet te willen en de orthodontische behandeling te willen voortzetten. Hij is bereid de kosten hiervoor

zelf te betalen.

Klager is de inrichting binnen gekomen met een beugel. De beroepscommissie is van oordeel dat de inrichtingstandarts in dit geval in ieder geval advies van een orthodontist had kunnen inwinnen met betrekking tot de huidige stand van zaken, de duur van een eventueel te volgen behandeling en de kosten hiervan. Het verstrekkingenpakket voorziet niet in uitgebreide orthodontische behandelingen, maar dit laat naar het oordeel van de beroepscommissie onverlet dat klager in de gelegenheid dient te worden gesteld desgewenst een door hem geprefereerde behandeling op eigen kosten te ondergaan. Ook had kunnen worden gezien welke handelingen met betrekking tot de beugel eventueel wel binnen de inrichting hadden kunnen worden uitgevoerd. De beroepscommissie is het voorgaande in samenhang en onderling verband gezien van oordeel dat de inrichtingstandarts onvoldoende voortvarend heeft gehandeld. Het handelen van de tandarts dient dan ook te worden aangemerkt als in strijd met de in artikel 28 Pm neergelegde norm. Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard. De beroepscommissie beveelt een consult bij een orthodontist aan.

Zaaknummer:

14/4393/TA

Datum uitspraak:

10 maart 2015

Beroepscommissie:

Woensel, mr. A.M. van
Maanicus, mr. R.M.
Meer, C.W. van der
Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij het FPC Dr. S. van
Mesdag te Groningen

Trefwoorden:

Arbeidsloon

Artikelen:

Regeling beloningsstelsel verpleegden d.d.
18 oktober 2000 (nr. 5054167/00/DJI)
Model huisregels justitiële tbs-inrichtingen
hoofdstuk 18 Beloningsstelsel verpleegden
Beloningsstelsel d.d. 1 juni 2014

Samenvatting:

Beloningsregeling inrichting is w.b. bij
‘ongeschiktheid’ te betalen vergoeding
in strijd met hogere regelgeving die
niet noodzaakt tot een op de individuele
verpleegde afgestemde vaststelling
van aantal uren dat deze ‘geschikt’ of
‘ongeschikt’ zou zijn. Het is aan de wetgever
de regelgeving aan te passen en niet
aan inrichting of beroepscommissie om
werking daarvan te beperken. Beroep hoofd
inrichting ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

De beklagcommissie heeft klager terecht
ontvankelijk verklaard in zijn beklag, nu
dit ziet op het mogelijk in strijd met de
Regeling beloningsstelsel verpleegden
van 18 oktober 2000 (nr. 5054167/00/DJI)
afschaffen van een uitkering van 70% van
het loon bij ongeschiktheid werkzaamheden
te verrichten.

De Regeling beloningsstelsel verpleegden
betreft een regeling van de (toenmalige)
minister van Justitie ter aanvulling van het
Model huisregels justitiële tbs-inrichtingen
met “Hoofdstuk 18 Beloningsstelsel
verpleegden”. Dit houdt onder meer het
volgende in:

Het hoofd van de inrichting kan verpleegden opdrachten/werkzaamheden in het kader van de behandeling laten verrichten. In het beloningsstelsel van de inrichting wordt vermeld welke beloning daaraan is gekoppeld. Voor iedere verpleegde wordt vastgesteld in hoeverre deze in staat is opdrachten/werkzaamheden te verrichten in het kader van zijn behandeling. De betrokken verpleegde kan in dit verband door het hoofd van de inrichting hetzij als 'geschikt' hetzij als 'ongeschikt' voor het verrichten van dergelijke opdrachten/werkzaamheden worden aangemerkt. Deze 'geschiktheid' of 'ongeschiktheid' wordt in het verplegings- en behandelingsplan opgenomen. Indien een verpleegde als ongeschikt is aangemerkt, maar hij op zichzelf wel bereid is opdrachten/werkzaamheden in het kader van de behandeling te verrichten, geldt als uitgangspunt dat hij een uitkering krijgt van ten minste 70% van hetgeen hij had kunnen verdienen in het geval van gehele geschiktheid.

Het op 1 juni 2014 in de inrichting in werking getreden, gewijzigde beloningsstelsel houdt onder meer het volgende in:

- verlaging van het uurloon van € 2,50 naar € 2 per uur;
- geen uitbetaling van ziektegeld (in de oude situatie was dat 75% van de gemiddelde verdiensten over de laatste drie maanden);
- geen uitbetaling van aanvullende bij beperkte arbeidsongeschiktheid (in de oude situatie was dat 75% van het uurloon x het aantal uren dat de patiënt arbeidsongeschikt was);
- uitbetaling van een vaste vergoeding van € 25,= per maand ter compensatie van bovengenoemde wijzigingen.

Bij de toepassing van het nieuwe beloningsstelsel wordt in de inrichting onderscheid gemaakt tussen patiënten die als 'geschikt' voor het verrichten van opdrachten/werkzaamheden in het kader van de behandeling worden aangemerkt en patiënten die in dat verband als 'ongeschikt' worden aangemerkt. Bij de laatste groep wordt gedacht aan o.a. ernstige decompensatie bij psychotische patiënten of patiënten met een (chronisch) somatische aandoening waardoor zij langdurig niet in staat zijn werkzaamheden te verrichten. Die 'ongeschiktheid' wordt elk half jaar tijdens de MDB (multidisciplinaire bespreking) beoordeeld.

Indien een patiënt als 'geschikt' wordt aangemerkt, dan wordt beoordeeld in welke mate hij kan deelnemen aan het activerend dagprogramma (waarmee wordt bedoeld op de opdrachten/werkzaamheden in het kader van de behandeling). Hierbij wordt rekening gehouden met de draagkracht/draaglast van de betrokkene.

Een patiënt die als 'ongeschikt' is aangemerkt, maar op zichzelf wel bereid is opdrachten/werkzaamheden in het kader van de behandeling te verrichten, ontvangt € 50,= per maand (naast de hiervoor reeds genoemde vaste maandelijks vergoeding van € 25,=).

De beroepscommissie is, met de inrichting, van oordeel dat de Regeling beloningsstelsel verpleegden voor wat betreft de 'ongeschiktheid' tot het verrichten van werkzaamheden geen betrekking heeft op ziekte van korte(re) duur. De 'geschiktheid' of 'ongeschiktheid' moet immers in het verplegings- en behandelingsplan worden opgenomen, hetgeen duidt op psychische en/of somatische aandoeningen van zodanige aard dat zij de behandeling van de verpleegde

wezenlijk raken. Dit laat overigens onverlet dat de inrichting een interne regeling kan treffen met betrekking tot uitbetaling van een bedrag bij kortdurende ziekte, maar de Regeling beloningsstelsel verpleegden noopt daar niet toe.

Ten aanzien van de bij 'ongeschiktheid' door de inrichting te betalen vergoeding van € 50,= merkt de beroepscommissie op dat die niet overeenstemt met de Regeling beloningsstelsel verpleegden, die immers als uitgangspunt voorschrijft dat de uitkering 70% bedraagt van hetgeen de verpleegde had kunnen verdienen in het geval van algehele geschiktheid. De beloningsregeling van de inrichting is daarmee in zoverre in strijd. De door de inrichting aangevoerde omstandigheid dat het niet mogelijk is op voorhand te bepalen hoeveel een verpleegde had kunnen verdienen in het geval van gehele geschiktheid omdat dit per verpleegde verschilt, zodat niet kan worden vastgesteld hoeveel 70% daarvan zou bedragen, doet aan voorgaand oordeel niet af. De Regeling beloningsstelsel verpleegden noodzaakt niet tot een op de individuele verpleegde afgestemde vaststelling van het aantal uren dat deze 'geschikt' of 'ongeschikt' zou zijn, terwijl de inrichting er voorheen, derhalve vóór de invoering van het nieuwe beloningsstelsel, kennelijk zonder dat dit veel problemen opleverde, van uitgang dat verpleegden minimaal tien en maximaal twintig uur per week aan het activerend dagprogramma konden deelnemen.

De beroepscommissie heeft er begrip voor dat de inrichting passende maatregelen moet treffen om het hoofd te bieden aan de aanzienlijke vermindering van de haar verstrekte financiële middelen, maar het is aan de wetgever de Regeling beloningsstelsel verpleegden aan te

passen en niet aan de inrichting of de beroepscommissie de werking daarvan te beperken.

De beroepscommissie acht, met de beklagcommissie, geen termen aanwezig aan klager een tegemoetkoming toe te kennen, nu de rechtsgevolgen van de ongegrondverklaring van het beroep nog ongedaan gemaakt kunnen worden.

Zaaknummer:

14/4235/TA, 14/4369/TA en 14/4371/TA

Datum uitspraak:

9 maart 2015

Beroepscommissie:

Woensel, mr. A.M. van
Maanicus, mr. R.M.
Meer, C.W. van der
Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Beklagcommissie:

alleensprekende beklagrechter en twee uitspraken van 10 november van de beklagcommissie bij FPC Oostvaarderskliniek te Almere

Trefwoorden:

Ontvankelijkheid formeel; Ontvankelijkheid materieel

Artikelen:

Bvt art. 56, 58

Samenvatting:

Op beklagformulieren is onvoldoende concreet vermeld waartegen beklag is gericht en volstaan met trefwoorden. Beroepscommissie is ambtshalve bekend dat klager grote hoeveelheid vrijwel identieke niet gespecificeerde klachten

heeft ingediend, gaat onderscheid maken tussen grieven, die niet in behandeling zullen worden genomen, en klachten. Beroep ongegrond, aanvulling/wijziging gronden.

Rechtsoverwegingen:

14/4235/TA a:

Vast is komen staan dat uit klagers urinecontrole een positieve score van 54 voor wat betreft cannabis volgde. In het licht hiervan kan de beslissing klager afdelingsarrest op te leggen niet als onredelijk of onbillijk worden aangemerkt.

14/4235/TA b, 14/4369/TA en 14/4371/TA:

De beroepscommissie is van oordeel dat klager onvoldoende concreet op de beklagformulieren heeft vermeld waartegen het beklag is gericht, nu is volstaan met enkele trefwoorden, niet duidelijk is op welke data de desbetreffende voorvallen hebben plaatsgevonden en in veel gevallen niet is vermeld welk vermeend recht van klager zou zijn geschonden. Naar het oordeel van de beroepscommissie is klager dan ook terecht niet-ontvankelijk verklaard.

De beroepscommissie merkt op dat klager, naar de beroepscommissie ambtshalve bekend is in het verleden, en ook thans in de onderhavige zaken, een grote hoeveelheid vrijwel identieke, niet gespecificeerde klachten heeft ingediend. De beroepscommissie zal daarom ten aanzien van deze klager onderscheid gaan maken tussen enerzijds grieven - die door de beklag- en/of beroepscommissie niet in behandeling zullen worden genomen - en anderzijds klachten die zijn voorzien van de van in de Bvt bedoelde beklag- of beroepsgronden (vgl. 13/3185/TA van 12 maart 2014).

Het voorgaande brengt mee dat de beklagcommissie klager in de onderhavige,

als grieven aan te duiden stellingen, terecht niet-ontvankelijk heeft verklaard.

Zaaknummer:

15/0808/STA

Datum uitspraak:

18 maart 2015

Beroepscommissie:

Schaap-Meulemeester, mr. C.A.M.
Bevaart, mr. E.W. (secr.)

Trefwoorden:

Dwangmedicatie

Artikelen:

Bvt art. 16b, onder b

Samenvatting:

Geen toepassing deel b-dwangbehandeling waar verzoek op ziet. Verzoekster niet-ontvankelijk. Ten overvloede: hoewel in wet niets is opgenomen over duur van (onderdeel van b-dwangbehandeling) en/of de noodzaak van een nieuwe schriftelijke beslissing tot voortzetting daarvan, is het - naar het voorlopig oordeel van de voorzitter - in het kader van de rechtspositie van verpleegden wenselijk dat daadwerkelijk kan worden opgekomen tegen het voortduren van een (onderdeel van een) b-dwangbehandeling.

Rechtsoverwegingen:

Op grond van artikel 16b, aanhef en onder b, Bvt kan het hoofd van de inrichting beslissen tot het toepassen van een zogenaamde b-dwangbehandeling, indien dit naar het oordeel van een arts, die doorgaans de behandelend psychiater zal zijn, volstrekt noodzakelijk is om het gevaar dat de stoornis van de geestvermogens

de verpleegde binnen de inrichting doet veroorzaken af te wenden.

De voorzitter stelt vast dat verzoekster wel meewerkt aan toediening van Cisordinol in depotvorm, maar niet met het volgens haar daarnaast toedienen van Cisordinol Acutard. Verzoekster heeft aangevoerd dat volgens planning van de inrichting haar elke drie dagen laatstgenoemde medicatie wordt toegediend. Zo heeft toediening plaatsgevonden op 3, 6, 10 en 13 maart 2015 en is haar gemeld dat de volgende toediening op 16 maart 2015 is gepland. Volgens haar is dit in strijd met de mededeling dat dit middel alleen zal worden toegediend als de actuele psychiatrische toestand dat noodzakelijk maakt, omdat die toestand niet tevoren kan worden beoordeeld.

Uit de inlichtingen van het hoofd van de inrichting komt naar voren dat behandeling van verzoekster met Cisordinol als geïndiceerd in haar behandelingsplan is opgenomen. Wanneer dit depot onvoldoende haar gevaar opleverende gedrag beïnvloedt, kan de dosering worden opgehoogd door middel van Cisordinol Acutard dat snel werkt en haar gedrag acuut beïnvloedt. Omdat verzoekster in korte tijd ernstig psychotisch ontregelde, waaruit gevaar voor haar zelf (niet eten van voedsel, eten van vreemde voorwerpen en kans op automutilatie) voortvloeit alsmede voor de algemene veiligheid van personen of goederen (in verband met het indexdelict van verzoekster en agressieve uitlatingen naar anderen), kon de werking van Cisordinol in depotvorm niet worden afgewacht. Zij krijgt op indicatie van haar gedrag Cisordinol Acutard toegediend. Anders dan verzoekster stelt was voor 16 maart 2015 geen toediening van Cisordinol Acutard gepland en haar is die dag die medicatie niet toegediend. Wellicht is

misverstand over drie dagelijkse toediening van laatstbedoelde medicatie ontstaan doordat deze medicatie drie dagen werkt. Het is echter niet zo dat zij die medicatie elke drie dagen krijgt toegediend.

Vast staat dat de bestreden beslissing is genomen door het (plaatsvervangend) hoofd van de inrichting, omdat de behandelend psychiater van oordeel is dat aan verzoekster onder dwang medicatie dient te worden toegediend ter afwending van acuut dreigend gevaar vanuit verzoeksters stoornis voor zichzelf en er kennelijk geen alternatieven zijn. De medicamenteuze behandeling met Cisordinol is vermeld in het behandelingsplan; Cisordinol Acutard wordt daarin niet expliciet vermeld, maar wordt, naar de voorzitter begrijpt, in een acute situatie ter ondersteuning van de behandeling met Cisordinol in depotvorm toegediend. De toediening staat derhalve, anders dan verzoekster meent, niet tevoren gepland. De voorzitter leidt uit het bovenstaande af dat het hoofd van de inrichting op dit moment nog geen beslissing heeft genomen over toekomstige toediening van Cisordinol Acutard. Verzoekster kan derhalve niet worden ontvangen in haar verzoek.

Ten overvloede wordt het volgende opgemerkt. Naar de mening van de inrichting is sprake van één beslissing en is het niet juist om iedere toediening van medicatie als een aparte, voor beklag en schorsing vatbare beslissing te beschouwen. Naar het voorlopig oordeel van de voorzitter is het wenselijk dat eventuele toekomstige beslissingen tot het toedienen van Cisordinol Acutard tijdig aan verzoekster worden meegedeeld opdat zij daadwerkelijk een rechtsmiddel daartegen kan aanwenden. Hoewel in de Bvt en het

Rvt niets is opgenomen over de duur van een (onderdeel van de) b-dwangbehandeling en/of de noodzaak van een nieuwe schriftelijke beslissing tot voortzetting daarvan, is het - naar het voorlopig oordeel van de voorzitter - in het kader van de rechtspositie van verpleegden wenselijk dat daadwerkelijk kan worden opgekomen tegen het voortduren van een (onderdeel van een) b-dwangbehandeling.

Zaaknummer:

15/0852/SJA

Datum uitspraak:

20 maart 2015

Beroepscommissie:

Koens, mr. M.J.C.

Bevaart, mr. E.W. (secr.)

Trefwoorden:

Verlof planmatig

Artikelen:

Bjj art. 65 lid 1 onder g

Samenvatting:

Opschorting verlof tot nader order i.v.m. onderzoek waarmee in verzoekers belang voort wordt gemaakt. Nu onderzoek niet lang meer hoeft te duren en binnen 2 weken afgerond zal kunnen zijn, wordt verzoek toegewezen niet onmiddellijk, maar m.i.v. 27 maart tot behandeling beklag.

Rechtsoverwegingen:

a) De voorzitter stelt voorop dat in het kader van het verzoek om schorsing van de tenuitvoerlegging van een beslissing van de directeur slechts ruimte bestaat voor een voorlopige beoordeling en dat de zaak niet ten gronde kan worden onderzocht en

beslist. Aan de orde is daarom slechts de vraag of de beslissing tot opschorting van verlof tot nader order zodanig onredelijk is dat er een spoedeisend belang is om op dit moment over te gaan tot schorsing van de (verdere) tenuitvoerlegging van die beslissing. Naar het oordeel van de voorzitter is dat het geval.

De enkele omstandigheid dat de directeur de beslissing tot opschorting van het verlof in strijd met artikel 62, eerste lid, Bjj slechts mondeling en niet tevens schriftelijk aan verzoeker heeft meegedeeld rechtvaardigt op zich geen schorsing.

Verzoeker heeft gesteld dat onjuist is dat hij een jeugdige zou hebben geholpen zich aan begeleid verlof te onttrekken en dat hij de desbetreffende dag wel op zijn werk was. Uit de inlichtingen van de directeur komt naar voren dat de werkgever en verzoekers moeder bevestigen dat verzoeker die dag op zijn werk was, maar zijn er naar aanleiding van de verhalen van alle betrokkenen nog steeds vragen die verder onderzocht moeten worden. De directeur heeft bericht dat vanwege het belang van verzoeker bij werk als goede dagbesteding, ook met het oog op een STP, vaart met het onderzoek wordt gemaakt.

Gelet op de huidige stand van het onderzoek wordt er van uitgegaan dat dit niet lang meer hoeft te duren en dat het onderzoek binnen een termijn van twee weken afgerond zou kunnen zijn. Daarom bestaat aanleiding om de opschorting van het verlof niet met onmiddellijke ingang, maar met ingang van 27 maart 2015 tot het tijdstip van de mondelinge behandeling van de klacht op te schorten. In het geval het onderzoek zodanige resultaten oplevert dat deze opnieuw opschorting of intrekking van het verlof rechtvaardigt, staat het de directeur vrij een dergelijke beslissing te nemen.

Het verzoek zal daarom worden toegewezen.

b) Uit de inlichtingen van de directeur komt naar voren dat de opgelegde plaatsing in opvang op 18 maart 2015 om 11.30 uur is beëindigd. Nu deze beslissing niet meer ten uitvoer wordt gelegd, kan het verzoek niet meer tot het door verzoeker beoogde resultaat leiden.

Verzoeker heeft daarom geen belang meer bij toewijzing van dit verzoek. Het verzoek zal daarom worden afgewezen.

Zaaknummer:

14/4578/JZ

Datum uitspraak:

3 maart 2015

Beroepscommissie:

Koens, mr. M.J.C.

Mulders, M.J.

Laan, prof.dr. P.H. van der

Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Trefwoorden:

Behandelplan; Ordemaatregel procedureel;

Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Wjz art. 29o, 29t

Samenvatting:

Hulpverleningsplan ontbreekt.

Behandelovereenkomst heeft algemeen, geen individueel karakter. Maatregelen niet rechtmatig opgelegd, niet opgenomen in hulpverleningsplan en geen overbrugging van tijdelijke noodsituatie. Beroep gegrond, klachten gegrond, tegemoetkoming € 40,=.

Rechtsoverwegingen:

Uit artikel 29o, eerste en tweede lid,

van de (toen geldende) Wjz volgt dat het hulpverleningsplan maatregelen kan bevatten op grond waarvan de jeugdige tegen zijn wil of van degene die het gezag over hem uitoefent, binnen de accommodatie in zijn vrijheden kan worden beperkt. De maatregelen die in het hulpverleningsplan zijn opgenomen kunnen volgens het derde lid van het artikel worden toegepast voor zover dit nodig is om te voorkomen dat de jeugdige zich onttrekt aan de noodzakelijke jeugdzorg of voor zover dit nodig is voor de veiligheid van de jeugdige of anderen. De maatregelen vermeld onder b en c van het tweede lid van het artikel kunnen bovendien worden toegepast voor zover dit nodig is voor de handhaving van de huisregels.

Vast is komen staan dat voor wat betreft klaagster een behandelovereenkomst is vastgesteld die een algemeen en geen individueel karakter heeft en naar het oordeel van de beroepscommissie niet als het in artikel 29o van de (toen geldende) Wjz beschreven hulpverleningsplan kan worden aangemerkt. Ten tijde van het incident was een hulpverleningsplan nog niet gereed.

Uit de mededeling namens het hoofd van de instelling volgt dat er ten tijde van het opleggen van de maatregelen wel een formulier maatregelen is opgemaakt. Dit formulier heeft wel een individueel karakter en kan volgens de instelling aangemerkt worden als een soort voorlopig hulpverleningsplan. De beroepscommissie kan echter niet beoordelen of dit aangemerkt kan worden als een (voorlopig) hulpverleningsplan in de zin van de wet nu dat formulier noch aan de beroepscommissie noch aan de raadvrouw en klaagster is verstrekt.

De beroepscommissie gaat niet in op het aanbod van voormeld hoofd van de instelling om dit formulier alsnog in het geding te brengen. Niet alleen is daartoe tijd genoeg geweest maar ook kan de inhoud daarvan dan niet meer mondeling behandeld worden. Overigens betwijfelt de beroepscommissie ook of dit document wel een hulpverleningsplan in de zin van de wet is alleen al omdat daarin slechts de toe te passen dwangmiddelen opgenomen waren en niet - zoals ter zitting verklaard - een individueel hulpverleningstraject van de jeugdige zelf.

Uit artikel 29o van de (toen geldende) Wjz volgt dat de betreffende maatregelen enkel kunnen worden opgelegd indien deze zijn opgenomen in het individuele hulpverleningsplan. Dit is niet het geval. Weliswaar maakt artikel 29t van de (toen geldende) Wjz ook de oplegging van dwangmaatregelen zonder dat deze zijn opgenomen in een hulpverleningsplan mogelijk maar dan moet sprake zijn van overbrugging van een tijdelijke noodsituatie hetgeen hier niet het geval was. Dit betekent dat het beroep gegrond zal worden verklaard en dat de opgelegde dwangmaatregelen niet rechtmatig zijn opgelegd. De beroepscommissie zal klaagster ter zake een tegemoetkoming van € 40,= toekennen.

Zaaknummer:

15/0669/SJZ

Datum uitspraak:

9 maart 2015

Beroepscommissie:

Koens, mr. M.J.C.

Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Trefwoorden:

Bezoek; Telefoon;
Schorsing procedureel

Artikelen:

Jeugdwet 6.3.3, 6.3.6

Samenvatting:

Beperkingen in contact met vriend zijn opgenomen in een formulier dat voorshands niet kan worden aangemerkt als hulpverleningsplan als bedoeld in Jeugdwet, noch is gebleken dat sprake zou zijn van tijdelijke noodsituatie die beperking van contact rechtvaardigt. Wijst schorsingsverzoek toe.

Rechtsoverwegingen:

Uit artikel 6.3.3 van de Jeugdwet volgt dat, voor zover dit noodzakelijk is om de met de jeugdhulp beoogde doelen te bereiken, tegen de wil van de jeugdige beperkingen van het brief- en telefoonverkeer of het gebruik van andere communicatiemiddelen kunnen worden toegepast of beperkingen van bezoek kunnen plaatsvinden of bepaald kan worden dat dat bezoek slechts onder toezicht kan plaatsvinden.

Uit artikel 6.3.6, eerste lid, van de Jeugdwet volgt dat deze beperkingen slechts worden toegepast, voor zover zij zijn opgenomen in het hulpverleningsplan.

In afwijking van deze bepaling kunnen deze beperkingen volgens artikel 6.3.7 van de Jeugdwet, die niet opgenomen zijn in het hulpverleningsplan, worden toegepast voor zover zij noodzakelijk zijn ter overbrugging van tijdelijke noodsituaties.

Op een formulier 'beperkende en controlerende maatregelen' vastgesteld op 12 februari 2015 zijn aangekruist 'beperkingen van briefverkeer, beperkingen van telefoonverkeer en beperking ten aanzien van contacten'. Als onderbouwing

voor de beperkingen is gegeven dat het verstandig is om tot het GO-gesprek alleen contact met moeder en M. toe te staan. Volgens BJZ en moeder heeft haar vriend een negatieve invloed op verzoekster.

Naar het voorlopig oordeel van de voorzitter zijn bovengenoemde beperkingen weliswaar opgenomen in bovenstaand formulier maar voorshands kan een dergelijk formulier niet worden aangemerkt als een hulpverleningsplan als bedoeld in voormeld artikel 6.3.6, eerste lid, van de Jeugdwet, noch is gebleken dat er sprake zou zijn van een tijdelijke noodsituatie die oplegging van de beperking zou kunnen rechtvaardigen. Of de beperking toch in overeenstemming is met de wet en ook noodzakelijk is, zal moeten blijken bij de behandeling van de klacht.

Het bovenstaande betekent dat het verzoek om schorsing dient te worden toegewezen. De tenuitvoerlegging van de jeugdhulpaanbieder moet derhalve worden geschorst, in afwachting van de uitspraak van de klachtencommissie.